tuhhande wäärt kulda, höbbedat ja kalli kiwwidega sõrmused sees ollid. Se kurwastas sedda kaupmees nenda wägga, et ta sellele 50 rubla lubbas, kes selle kukro terwelt temma kätte piddi toma.

Üks wanna ellatand naesterahwas leidis sedda ja wiis nenda kuida ta tedda olli leidnud terwelt temma kätte, lotes, lubbatud palka kätte sawad. Kui kaupmees rahha luggema hakkas, tõusis temma sees ahnuse himmo, ta panni sest rahhast 30 kuld penningid sallamahti kõrwale, astus naese ette ja ütles: „Sa tead, et ma 50 ollen lubbanud, kes terwelt minno kätte toob, 30 olled isse pealt ärrawõtnud, siin on weel need 20. Wannamoor wabbandas mis ta wois, et ta mitte senna sisse ei olle waatnudgi, mis ja kui paljo seäl sees olli; agga külma süddamega kaupmees ei wõtnud tedda kuulda. Waene läks otse kuninga jure, ja räkis ülles, kuidas luggo temma ja kaupmehhe wahhel olnud.

Kunningas tundis sedda kaupmeest, ja satis temma järrele. Kui se olli tulnud, küsis kunningas: „Kas se peaks tõssi ollema, et se wanna eideke, kes ni tru olli, et ta sinno sure hulga rahha ja kallid kiwwid sinno kätte tõi, issi 30 kuld penningad on pealt ärrawõtnud? „Ei, ei!" hüdis kunningas, „se ei woi mitte olla, temma olleks sedda woinud keik ommale piddada ja sinna ep olleks sedda teädnud mitte temma käest küssida; se naene ei olle ennam leidnud, kui sedda, mis temma sinno kätte tõi. Se ei olle mitte sinno rahha. Sinna ütled, et sinnul 30 rubla rohkem sees olnud. Anna keik sedda rahha selle naese kätte ja otsi omma kukkur ülles, kus ni paljo sees on, kui sinna ütled olnud ollewad, mis sa kautanud! Siin muljus mees silmad mahha ja piddas hambad longis, selle kahjo pärrast, mis temma omma ahnuse himmo pärrast sai ja kandis keige ello aea kelmi nimme.

Kaupmees wabbandas ja õiendas, mis ta wõis ja ütles ennast omma kukro tundwad; agga kunningas ütles: „Tühhi keik. „Ma peäl on ennam sõrmusid ja rahha, kui sinnul ükski on."